

[Christmas Møller.]

paa Finansloven for 1927—28; vi fik Bevillinger — større Bevillinger — sat ind i 1927—28 paa indeværende Aars Finanslov, og paa ganske samme Maade har det konservative Parti nu henvendt sig til Regeringen, idet vi har sagt til den højtærede Regering: Vi ønsker at prøve alle Udveje for at finde en Ordning denne Sag vedrørende, derfor ønsker vi ogsaa at diskutere disse Ændringsforslag. Regeringen har stillet sig afvisende. Det er da ganske klart, at det gør en meget betydelig Forskel, om den højtærede Regering og dens Parti var enige med os om, at vi i Forening foretog visse Ændringer til Finansloven, eller om den højtærede Regering, som den har gjort her, stiller sig fuldkommen afvisende overfor de Ønsker, vi har fremsat.

Forsvarsministeren (Brorson): Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen brugte lovlig stærke Ord, jeg er ikke sikker paa, at han kan holde dem. Hvis der er Tale om „Begreb“, er jeg tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem er inde i et Vildnis og ikke kan erindre, hvad der virkelig skete med Hensyn til Finanslovene for 1925—26 og 1926—27. Jeg har gjort opmærksom paa, at der var en Nedsættelse paa Flyvevæsenets Budget og en Nedsættelse paa Konto L., og naturligvis forhandlede Konservative og Venstre, om der ikke var Mulighed for at faa disse Bevillinger sat op, men vi kom til den Anskuelse, at naar vi havde en socialdemokratisk Regering, og naar Loven af 1922 var bygget, som den var, var der ingen Mulighed derfor. Der er den store Forskel paa 1922-Ordningen og det Forslag, jeg paa Regeringens Vegne har fremsat, at den nye Ordning bliver bundet ganske anderledes fast. Hvis det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen paa ny bliver Forsvarsminister, vil det være ham ganske umuligt at komme udenom de Bestemmelser, der findes i Laaseparagraffen.

Jeg kunde for Resten ogsaa nævne, at det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen det ene Aar efter det andet udskød Genindkaldelserne, fordi der i Loven af 1922 stod, at Mandskabet i Løbet af en 8-aarig Periode skulde ind til fortsat Tjeneste, ind til disse Efteraarsmanøvrer. Men disse Manøvrer udskød det ærede Medlem det ene Aar efter det andet, saa at det hele paa dette Omraade laa i fuldstændigt Kaos, da det ærede Medlem forlod Ministeriet i 1926.

Disse Bemærkninger er tilstrækkelig

tydelige til, at man kan komme til Erkendelse af, hvilken Forskel der er paa den Maade, hvorpaa 1922-Ordningen er bygget op, og den, hvorpaa det Regeringsforslag, vi i dette Øjeblik behandler i Udvalget, er bygget op.

L. Rasmussen: Maa jeg genopfriske i Erindringen, at den Gang den socialdemokratiske Regering tiltraadte, fremsatte vi et Lovforslag om Afrustning og fremsatte desuden Forslag om at stille visse Arbejder i Bero, indtil vi saa, hvorledes Skæbnen blev for Lovforslaget om Afrustning. Vi sagde aabent, at vi ønskede ikke disse Bevillinger gennemført. Folketingets Flertal fulgte os og vedtog at nedsætte Bevillingerne paa de militære Budgetter. Derefter kom Sagen til Landstinget, og Landstinget erklærede, at naar der var en gældende Lov, havde det Ret til at kræve denne respekteret. I Kraft heraf genindsatte Landstinget Bevillingerne, og med Hensyn til Bevillingen paa 700 000 Kr. til Flyvevæsenet, som man ikke genindsatte, er det aldeles urigtigt, at man forhandlede om, hvordan man skulde bære sig ad for at faa den med; man kunde blot have sagt, at man heller ikke vilde være med dér, saa havde vi været nødt til at bøje os, fordi der stod en gældende Lov bagved. Det har jeg sagt, og det staar urokkelig fast.

Dernæst talte den højtærede Minister om Laaseparagraffen. Dér vil jeg gøre opmærksom paa, at denne Laaseparagraf ikke findes paa et Omraade, hvor jeg har prøvet paa at administrere i Strid med gældende Lov. Et Aar har jeg undladt Genindkaldelse til Efteraarsmanøvrer, men det næste Aar fulgte jeg Lovens Forskrifter i et og alt. Den, der har begaaet en Fejl, er Venstreministeriet, der vedtog, at vi som Mindstemaal af Rustningerne skulde have 6 Orlogsskibe, og fortalte, at det overfor Folkenes Forbund var et uundværligt Minimum til Varetagelse af Danmarks Livsinteresser, og i Dag kommer med Forslag om 2, fordi de ved, at de aldeles ikke har fulgt Militærloven af 1922. Venstre kunde have Trang til en Laaseparagraf, saaledes at de blev nødt til at holde de Love, de selv har vedtaget, Venstre har Brug derfor, ikke vi.

Dahlgard: Jeg tror ikke, de Betragtninger, de ærede Medlemmer Hr. Pürschel og Hr. Christmas Møller anførte, kan holde overfor, hvad der foreligger i denne Sag fra tidligere Tid. Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, at de Konservative